

Universiteit
Leiden
The Netherlands

**‘In een vrije markteconomie geniet het individu echte vrijheid..?’ (1)
een visie op de vrije markt door de Libertarische Partij**

Manders, T.

Citation

Manders, T. (2011). ‘In een vrije markteconomie geniet het individu echte vrijheid..?’ (1): een visie op de vrije markt door de Libertarische Partij. *Bestuurskundige Berichten*, 26(4), 13-15. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3212073>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3212073>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

'In een vrije markteconomie geniet het individu echte vrijheid..?' (1)

Een visie op de vrije markt door de Libertarische Partij

door Toine Manders

Toine Manders is verbonden aan HJC Group. HJC Group is gespecialiseerd in belastingontwijking, estate planning, vermogensbescherming en oprichting en beheer van vennootschappen voor ondernemers, consultants en vermogende particulieren. Daarnaast is hij voorzitter van de Libertarische Partij. De LP streeft naar onbeperkte economische vrijheid en onbeperkte persoonlijke vrijheid van het individu, en is principieel tegen staatsmonopolies, belastingheffing en regulering.

Definities

"Een vrije markt is een markt die vrij is van overheidsinterventie en regulering, naast de minimaletaak van handhaving van het rechtssysteem en bescherming van eigendomsrechten, en die vrij is van dwang en bedrog." (bron: Wikipedia)

Vrijheid: afwezigheid van dwang, bedrog, geweld of dreiging met geweld.

Dwang: het beïnvloeden van gedrag door middel van geweld of dreiging met geweld.

Geweld: het maken van fysieke inbreuk op andermans lichaam of eigendom.

Agressie: het initiatief nemen tot dwang, bedrog, geweld of dreiging met geweld.

De staat

De libertarische jurist David Bergland beschrijft het functioneren van de staat als volgt: Politici maken regels en bedenken straffen voor het overtreden van deze regels. Wanneer iemand een regel overtreedt, dan sturen ze gewapende mannen op de overtreder af om de straf op te leggen. De straf is meestal gevangenisstraf of een boete. Als u de boete niet betaalt, wordt u alsnog opgesloten. Een aantal voorbeelden:

In veel landen heeft de staat de militaire dienstplicht ingevoerd. Als u deze plicht niet vervult, pleegt u een strafbaar feit. U wordt dan gearresteerd, berecht, veroordeeld en opgesloten. In Nederland is de dienstplicht opgeschort, maar niet afgeschaft.

De leerplicht betekent dat als u zelf uw kinderen wil onderwijzen, in plaats van ze af te leveren bij een door de staat aangewezen school, u zult worden beboet of opgesloten.

Als u een bedrijf begint bepaalt de staat of, waar en hoe u dat mag doen. Ambtenaren hebben bibliotheken vol geschreven met honderdduizenden regels. Iedere burger wordt geacht de wet te kennen, maar dit is natuurlijk onmogelijk geworden. Als u desondanks een regel overtreedt, zult u worden beboet of opgesloten.

In veel landen (nog niet zo lang geleden ook in Nederland) is telecommunicatie en postbezorging een staatsmonopolie. Dat betekent dat als u een concurrerend bedrijf begint u zult worden beboet of opgesloten.

Sommige activiteiten van de staat lijken dit patroon niet te volgen, zoals uitkeringen, defensie, gezondheidszorg en infrastructuur, maar schijn bedriegt. De methode waarmee diensten worden gefinancierd, belastingheffing, is echter gebaseerd op de dreiging met geweld.

Belasting is gelegaliseerde roof

We spreken van roof als je eigendom je wordt afgenomen onder bedreiging van geweld, zonder dat je schade hebt aangericht die je weigert te vergoeden, en zonder dat je weigert verplichtingen na te komen die je vrijwillig bent aangegaan. De staat maakt zich hieraan schuldig door u te dwingen een deel van uw inkomen af te staan. Als u niet betaalt, stuurt de staat een belastingdeurwaarder vergezeld door een bewapende politieagent op u af om in uw huis in te breken en uw eigendommen af te nemen. Als u belasting ontduikt riskeert u zes jaar gevangenisstraf. Dit gebeurt op basis van wetten (die de staat zelf heeft gemaakt), vandaar dat ik spreek van "gelegaliseerde" roof. De staat heeft hiervoor met succes propaganda gemaakt

door allerlei drogredenen te verspreiden via met belastinggeld gesubsidieerde scholen, universiteiten en media. Wiens brood men eet, diens woord met spreekt. Meestal wordt getracht belastingheffing te rechtvaardigen op grond van pragmatische argumenten, zoals dat belastingheffing nuttig zou zijn. Ik denk dat belastingheffing niet alleen immoreel is maar ook schadelijk, maar dat is een ander onderwerp.

Drogredenen

Het sociaal contract: Maar dat hebben we toch met elkaar afgesproken?

De aanname is dat alle individuen hun zelfbeschikkingsrecht hebben opgegeven en overgedragen aan de staat. Dat "sociaal contract" is echter nooit afgesloten. Kunt u zich herinneren wanneer u precies die afspraak heeft gemaakt? Democratie: Maar we hebben er toch democratisch voor gekozen? Democratie is twee wolven en een schaap die gaan stemmen over wat de pot schaft. Het feit dat iets democratisch is besloten, betekent niet dat er geen sprake is van onrecht. Anders zouden we de nazi's niet zozeer hun moorden kwalijk kunnen nemen, maar dat ze hun moorden niet via democratische verkiezingen hebben gelegitimeerd.

De tegenprestatie: Maar we krijgen er toch ook wat voor terug? Dit argument bewijst te veel. Het zou betekenen dat iedereen mag roven die zijn slachtoffer een wederdienst levert.

Maar als je het er niet mee eens bent, dan hoeft je toch niet in Nederland te blijven? De aanname is dat alle grond binnen de Nederlandse grenzen op rechtmatige wijze in eigendom is verkregen door de staat, die dus elke regel mag stellen die ze wil. De staat is echter nog nooit op rechtmatige wijze aan grond gekomen. De staat heeft grond verworven door verovering, onteigening, of door grond te kopen met gestolen geld. Als we dit argument accepteren, dan kan de maffia ook wel zeggen: Als je ons geen protectiegeld wilt betalen, dan hoeft je toch niet op Sicilië te blijven?

"De staat zou geen vreedzame, eerlijke, vrijwillige gedragingen moeten bestraffen"

Noodzakelijk kwaad: Maar de staat heeft toch geld nodig?

Het doel heiligt de middelen niet. Anders kan iedereen die geld nodig heeft op rooftocht gaan.

De meeste van deze drogredenen worden ook gebruikt om te pogen om andere vormen van overheidsinterventie te rechtvaardigen.

Gerechtvaardigd geweld

De hamvraag is: "Wanneer mag de staat ingrijpen oftewel geweld gebruiken en welke maatstaf moet worden gebruikt om vast te stellen of de staat op rechtmatige wijze haar macht gebruikt?" Laten we om deze belangrijke vraag te beantwoorden kijken naar welke maatstaf wordt gebruikt voor individuen.

Vrijwel iedereen vindt dat het gerechtvaardigd is om geweld te gebruiken uit zelfverdediging tegen een agressor. De rechtsgrond hiervoor is het zelfbeschikkingrecht. Ieder individu is eigenaar van zichzelf, en van niemand anders. Eigendomsrecht betekent dat de eigenaar bepaalt wat er met zijn eigendom gebeurt, en niemand anders. Ieder individu heeft het recht om te doen en te laten wat hij wil met zijn lichaam en met zijn eigendom, zolang hij geen inbreuk maakt op andermans lichaam of eigendom.

Als ik het recht heb om mijn lichaam en eigendom te verdedigen, dan is het ook legitiem voor andere mensen om mij te helpen bij het verdedigen van mijn lijf en goed. Hiermee hebben we het antwoord gevonden op de vraag: "Wanneer mag de staat geweld gebruiken?"

De staat moet worden beperkt tot het helpen van burgers bij het beschermen van hun lichaam en eigendom tegen diegenen die deze rechten schenden of hiermee dreigen. Daarom zijn wetten die moord, verkrachting, roof, diefstal, bedrog, ontvoering, mishandeling of vervuiling verbieden legitiem.

De staat zou geen vreedzame, eerlijke, vrijwillige gedragingen moeten bestraffen. Daarom zouden er geen wetten moeten zijn die mensen bestraffen voor het niet voldoen aan de dienstplicht, voor het op de markt brengen van goederen en diensten die consumenten graag willen kopen, of voor het bezitten van eigendommen waaraan anderen zich storen zoals drugs of pornografie. Deze wetten hebben "slachtofferloze misdrijven" gecreëerd.

De vrije markt

Er zijn slechts twee manieren waarop mensen met elkaar kunnen omgaan: of op basis van dwang, of op basis van vrijwillige samenwerking.

Het is duidelijk dat de staat gebaseerd is op dwang. De staat produceert zelf niets. Volgens > de vrije-markt econoom Rothbard leven we in een klassenmaatschappij met twee klassen: Mensen die per saldo belasting betalen (tax payers) en

mensen die per saldo belastinggeld krijgen (tax consumers). Onderdanen krijgen niet de keus om te bedanken voor de "diensten" van de staat en naar een concurrent te gaan.

Het alternatief voor dit systeem op basis van dwang is vrijwillige samenwerking: de vrije markt. Mensen produceren, kopen en verkopen miljoenen producten en diensten. Op de vrije markt wordt niemand gedwongen om iets van iemand te kopen. Een transactie op de vrije markt komt tot stand omdat iedere participant verwacht er beter of gelukkiger van te worden.

Regulering

De staat schendt de vrijheid van het individu door overheidsinterventie en regulering van de markt, omdat iedere vorm van overheidsinterventie en regulering is gebaseerd op de dreiging met geweld tegen mensen die geen inbreuk hebben gemaakt op andermans lichaam of eigendom.

Morris en Linda Tannehill deden de volgende observatie: Wanneer politici en zogenaamde economen spreken over het "reguleren van de markt", dan stellen ze eigenlijk wetgeving voor voor het reguleren van mensen – om ze te beletten om een transactie te doen die ze anders zouden hebben gedaan, of ze te dwingen een transactie te

doen die ze niet gedaan zouden hebben. De markt is een netwerk van handelsrelaties, en een relatie kan alleen worden gereguleerd door de mensen te reguleren die er bij betrokken zijn.

Een voorbeeld van overheidsregulering van de markt is "prijsregulering." Een prijs heeft geen bewustzijn en wordt niet geraakt door welke regulering dan ook. Maar de kopers en verkopers worden wel geraakt. Zij zijn degenen die moeten worden gereguleerd om de prijs op een kunstmatig niveau te houden. Het reguleren van

prijzen, zoals alle regulering van de markt, is het reguleren van mensen!

Het reguleren van mensen kan natuurlijk alleen gedaan worden door dreiging met geweld. Als mensen bereid waren om te handelen op de wijze die de staat voorschrijft, dan zouden ze dat al lang doen en zou de regulering niet nodig zijn. Alleen door kopers en verkopers te dwingen zich anders te gedragen dan ze gedaan zouden hebben als ze vrij waren gelaten kan de staat de economie reguleren.

Conclusie

Vrijheid voor het individu, een vrije samenleving en een vrije markt zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden, omdat ze zijn gebaseerd op hetzelfde principe, namelijk het non-agressie principe: "Gij zult geen agressie plegen." ■

"Het reguleren van mensen kan natuurlijk alleen gedaan worden door dreiging met geweld"

Bestuurskunde
Bestuurskunde Wetenschap
Bestuurskunde Wetenschap

Beleid
Beleid

Theorie
Theorie

Bestuur
Bestuur

Europa
Europa

Praktijk
Praktijk

Gemeente
Gemeente

Parlement
Parlement

Rijk
Rijk

Word nu lid van de Vereniging voor Bestuurskunde voor het Speciale studententarief van €18,70 per jaar.

Je ontvangt dan gelijk vier keer per jaar het tijdschrift Bestuurskunde.

Meer informatie? Surf naar www.bestuurskunde.nl

Vereniging voor Bestuurskunde

DE BRUG TUSSEN THEORIE EN PRAKTIJK